

www.DirectieveTherapie.nl

Dank voor uw download

U kunt er natuurlijk uit citeren, graag zelfs, maar dan wel met bronvermelding. U mag dit artikel ook ruimhartig verspreiden mits het niet voor commerciële doeleinden is. In die gevallen pas na onze schriftelijke toestemming.

Opname in bloemlezingen en readers moedigen wij aan, maar wel graag eerst even overleggen.

Alle rechten van de artikelen liggen bij
de Stichting Cognitie en Psychose.

Voor alle vragen:
info@gedachtenuitpluizen.nl

Ten geleide

Welkom bij het tweede nummer van dit jaar. Er waren bij onze uitgever nogal wat wisselingen van de wacht, dat is voor redacteurs altijd even wennen. En de wisselingen hebben ook invloed op de snelheid waarmee bepaalde zaken afgehandeld worden. Daardoor waren we deze keer genoodzaakt er een wat gecomprimeerder nummer van te maken. U zult daar vast wel begrip voor hebben. Misschien vindt u het zelfs wel fijn.

'Motiverende gespreksvoering' ofwel motivational interviewen is een onderwerp dat de laatste jaren in de belangstelling is komen te staan. Deels door de uitgekende marketing van de uitvinders van die term, deels doordat hun werk interessante kwaliteiten heeft. Voor de directe therapeuten is het gegeven niet bepaald nieuw en lijkt het verdacht veel op het aloude judo waar wij al vele jaren furore mee maken. Neemt niet weg dat we blij zijn met de aandacht voor deze patiëntvriendelijke en nuttige therapeutische houding. Het eerste artikel gaat daar over. Anton Staring, Maarten Merckx en Emile Barkhof geven een overzicht van wat men weet over de effecten van motivational interviewen en zij constateren een lacune: er is niets bekend over de resultaten bij schizofrenie. De auteurs bespreken de 'do's and don'ts' bij het motiveren van schizofrene patiënten. Bijvoorbeeld: nog meer dan bij andere patiënten van tevoren uitleggen dat de voorgestelde taak best veel moeite vergt. Zij noemen dit 'de meetlattechniek'. Overigens kunt u uw voordeel met dit artikel ook doen in de behandeling van andere patiënten, bijvoorbeeld bij patiënten die langdurig lijden aan anorexia nervosa. Daarover gaat het artikel van Michel Reinders, Iet van de Craats en Iris Panders. Zij geven somber makende cijfers over het grote percentage anorexiapatiënten dat niet opknapt. Vervolgens proberen de auteurs onze somberheid weer een beetje weg te nemen door te laten zien hoe je met veel begrip en veel goede wil chronisch anorectische patiënten toch tot een betere toekomst kunt brengen.

*We hebben een **nieuwe rubriek**: 'Notities uit de wetenschap'. Als u een interessant onderzoeksartikel heeft gelezen waarvan u de implicaties voor behandelaars belangrijk vindt, dan kunt u daarvan in deze rubriek gewag maken. De artikelen moeten kort zijn, maximaal 1000 woorden. Daarin kunt u de vraagstelling weergeven, de methode van onderzoek, uw oordeel over het onderzoek en het belang ervan. Agnes van Minnen, sinds kort hoogleraar in Nijmegen, is de bedenker en de beheerder. Zij bijt zelf het spits af met een artikel over comorbiditeit bij paniekstoornis. De aanbeveling die men uit het onderzoek van Michelle Craske et al. kan destilleren luidt: focus op de paniekstoornis en laat de comorbiditeit voor wat die (niet) is.*

Dezelfde Agnes heeft samen met Errez Bar een bijdrage geschreven

in de praktijkrubriek. Het gaat over een man die van zichzelf is vreemd, gedepersonaliseerd.

We eindigen met een recensie van een Engelstalig boek over de behandeling van alcoholverslaving door Nederlandse auteurs, Paul Emmelkamp en Ellen Vedel. Wencke de Wildt is er behoorlijk positief over.

ALFRED LANGE, HOOFDREDACTEUR